

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: V. Š., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 2.9.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované č.j. X ze dne 25.6.2013 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou datovanou 2.9.2013 (*připojena byla následně i kopie napadeného a předcházejícího rozhodnutí*), se žalobkyně domáhá *prezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 25.6.2013*, jímž byla zamítnuta její žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 13.6.2013 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 26.8.2013 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 14.8.2013 bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale není invalidní pro invaliditu třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. D, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**),

pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40-60% a žalobkyni byla přiznána horní hranice rozpětí 60% s ohledem na aktuální klinický nález, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když nebylo zohledněno, že její neurologický deficit je trvalý a nelze očekávat zlepšení; závěrem navrhla zrušení rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Pravomocným usnesením zdejšího soudu ze dne 16.10.2013 byla zamítnuta žádost žalobkyně o ustanovení zástupce.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.6.2013 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 14.8.2013 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, ale nebyla uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. D, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření dne 18.11.2013 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu s ohledem na výsledek provedeného dokazování. Dále ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 26.8.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 2.9.2013.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie *po jednání konaném dne 21.1.2014*, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, přičemž se jednalo o pokračování invalidity třetího stupně. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením při jednání byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je reziduální kvadruparetický nález na horních i dolních končetinách s těžkou sensitivní ataxií na podkladě axonální polyneuropatie při systémové vaskulitidě, kryoglobulinemická vaskulitida, t.č. bez známek laboratorní a klinické aktivity; jsou přítomny tetanie, karpopedální spasmy; dále je konstatována esenciální smíšená kryoglobulinemie,

monoklonální gamapatie, jaterní steatosa, arteriální hypertenze, sideropenie nejasné etiologie, myom dělohy, také je po kompletně vyléčené hepatitidě C. **PK MPSV hodnotila zdravotní stav žalobkyně oproti hodnocení lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly VI, položky 81) přílohy vyhlášky**, kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 60 - 70%, neboť dominují reziduální neurologické projevy jako důsledek proběhlé systémové vaskulitidy. Vzhledem k zjištěnému funkčnímu omezení, dalšímu zdravotnímu postižení i zohledněním kvalifikace žalobkyně **hodnotila PK MPSV míru poklesu pracovní schopnosti horní hranicí uvedeného rozmezí, tj. 70%**. Je přítomna ve stoji II a III výrazná instabilita, chůze je atakticko-paretická s pomocí 2 francouzských holí, je přítomna kvadraparéza s výrazným omezením horních i dolních končetin akrálně, výrazná senzitivní ataxie. Žalobkyně má problémy při pohybu, při chůzi, při stoji, pracovní zařazení nelze předpokládat. Z funkčního hlediska se jedná o kvadraparetické postižení středně těžkého stupně. Tento stav je již trvalý, výraznější zlepšení nelze předpokládat, spíše potíže nemocné budou progredovat v čase narůstáním svalových atrofií, kloubními změnami a poruchou stability těla. **Tento stav byl i při jednání OSSZ dne 17.5.2012 při kontrole invalidity**, kdy byly rovněž přítomny reziduální neurologické projevy základního onemocnění s postižením aker HK i DK a peroneální paresou vpravo. Od uvedeného data nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně a tento stav byl přítomen i k datu vydání napadeného rozhodnutí. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud

jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 26.8.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 21.1.2014 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze druhého stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 26.8.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.6.2013 *bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV nedošlo u žalobkyně od 17.5.2012 ke změně invalidity z třetího na druhý stupeň, jak bylo rozhodnuto dle posudku OSSZ Plzeň-město dne 17.5.2012 a poté byla rozhodnutím žalované ze dne 4.6.2012 provedena změna invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně s tím, že výše důchodu se nemění a následně rozhodnutím ze dne 4.4.2013 žalovaná žalobkyni snížila dosud vyplácený invalidní důchod ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, který činil 6.343,-Kč měsíčně od 10.6.2013. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 60%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobkyně nedošlo ke snížení stupně invalidity, protože byla invalidní pro invaliditu třetího stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí (26.8.2013), ale též i k datu 17.5.2012 (kontrola invalidity na OSSZ), tudíž žalovaná vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné

obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *trvání invalidity třetího stupně bez přerušení, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 21.1.2014*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 93/2013 ze dne 31.1.2014, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 26.8.2013.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla úspěch v řízení, sice uvedla v žalobě, že odpůrce je povinen navrhovatelce uhradit náklady řízení, ale nijak je nespecifikovala ani v průběhu řízení, proto jí náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. ledna 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně